มณฑลจี๋หลิน (Jilin Province)

1.ข้อมูลทั่วไป

1.1 ที่ตั้งและประชากร

มณฑลจี๋หลินหรือเรียกสั้นๆว่าจี๋ (Ji) ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีนโดยมีชายแดนภาคตะวันออกติดกับประเทศรัสเซียและชายแดนภาคใต้ติดกับประเทศเกาหลีเหนือเมืองหลวงของมณฑลจี๋หลินคือนครฉางชุน (Changchun) มีพื้นที่โดยรวม 187,400 ตารางกิโลเมตรมีทรัพยากรน้ำอุดมสมบูรณ์โดยแม่น้ำสายสำคัญในมณฑลได้แก่แม่น้ำซงฮัวแม่น้ำเหลียวเหอแม่น้ำยาลู่แม่น้ำถูเหมินและแม่น้ำสุยเฟิน

มีประชากรณสิ้นปี 2555 จำนวน 27.50 ล้านคนเป็นสัดส่วนประชากรชายและหญิงร้อยละ 51.05 และ 48.95 ตามลำดับโดยมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 9,583,300 ครัวเรือนประชากรมีอัตราการเกิดที่ร้อยละ 5.73 อัตราการตายที่ร้อยละ 5.37 และมีสัดส่วนประชากรอาศัยอยู่ในเขตเมืองที่ราว 53.70 ของประชากรทั้งหมดทั้งนี้เมืองที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่เมืองฉางชุน (Changchun) รองลงมาได้แก่เมืองจี๋หลิน (Jilin) ซื่อพิง(Siping) และซงหยวน (Songyuan) ตามลำดับ[1]

รูปที่ 1.1 แผนที่มณฑลจี๋หลิน

ที่มา : www.travelchinaguide.com

[1] Statistical Bureau of Jilin Province(2555). *Jilin Statistical Yearbook 2555*. Beijing: China Statics Press, 2555

1.2 ทรัพยากรธรรมชาติ

มณฑลจี๋หลินเป็นมณฑลที่มีทรัพยากรธรรมชาติและแร่ธาตุมากมายมีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการเพาะปลูกจนได้รับการสมญานามว่า "พื้นที่ดินดำ"เป็นมณฑลหนึ่งของจีนที่เป็นฐานการผลิตเมล็ดพืชมีพื้นที่ป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 42.50 ของพื้นที่ทั้งมณฑลอุดมสมบูรณ์ทั้งพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์นับเป็นมณฑลที่มีความสำคัญด้านป่าไม้มณฑลหนึ่งของจีนโดยเฉพาะในเขตภูเขาฉางไป๋ซานซึ่งมีพันธุ์พืชที่หลากหลายอาทิสนแดงต้นโอ้คต้นหลิวน้ำ (Fraxinusmandshurica) เป็นต้นอีกทั้งในเขตภูเขาฉางไป๋ซานยังมีทะเลสาบน้ำจืดบนภูเขาที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน

มณฑลจี๋หลินเป็นแหล่งสมุนไพรยาจีนที่สำคัญโดยมีพืชที่สามารถใช้ทำยากว่า 1,850 ชนิดมีการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้มากเป็นอันดับหกของจีนยิ่งกว่านั้นยังมีผลิตภัณฑ์โสมเขากวาง "The Northeastern Treasure"มีชื่อเสียงทั้งในจีนและต่างประเทศผลผลิตของโสมและเขากวางเป็นผลผลิตที่มีชื่อเสียงในอันดับต้นๆของจีนนอกจากนี้มณฑลจี๋หลินยังมีทรัพยากรมากมายที่เป็นวัตถุดิบในการผลิตยาโดยเป็นพันธุ์พืชประมาณ 27,000 ชนิดและมีพืชสมุนไพรประมาณ 9,000 ชนิด

มณฑลจี๋หลินมีทรัพยากรแร่ทั้งหมด 89 ชนิดแร่ที่สำคัญได้แก่ Oil Shale, Diatomaceous, Wollastonite, Scoria เป็นต้นธุรกิจในมณฑลจี๋หลินส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐวิสาหกิจทั้งนี้มีความพยายามในการปฏิรูประบบการดำเนินงานโดยรัฐวิสาหกิจในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาทั้งในด้านของการเสนอขายการเสนอยุทธศาสตร์ใหม่ๆเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนการปรับโครงสร้างทางการเงินรวมถึงการยกระดับบริการทางสังคมอาทิด้านที่อยู่อาศัยการศึกษาและการรักษาพยาบาล

1.3 เมืองสำคัญและเขตพัฒนาทางเศรษฐกิจ[2]

เมืองสำคัญ

เมืองฉางชุน :เป็นเมืองหลวงของมณฑลจี๋หลินโดยเมืองฉางชุนนี้ได้รับขนานนามว่า "เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิทางตอนเหนือของประเทศจีน "มีเนื้อที่ทั้งหมด 20,571 ตารางกิโลเมตรเป็นพื้นที่เขตเมือง 2,583 ตารางกิโลเมตรอุตสาหกรรมที่สำคัญของมณฑลคืออุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์โดยเป็นแหล่งผลิตรถยนต์และรถบรรทุกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีนบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ต่างชาติรายสำคัญที่เข้ามาลงทุนได้แก่ Volkswagen, Audi, Toyota เป็นต้นและยังมีบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ในจีนเองที่เข้ามาลงทุนได้แก่หงฉีเจี่ยฟั่งเซี่ยลี่เป็นต้น

เมืองจี๋หลิน :เป็นเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองรองจากนครฉางชุนมีความโดดเด่นทางภูมิศาสตร์โดยลักษณะภูมิประเทศจะลาดเอียงจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปสู่ทิศตะวันตกเฉียงเหนือเมืองจี๋หลินตั้งอยู่ทางทิศ

[2]ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน(2558). *เมืองสำคัญ/ เขตพัฒนาเศรษฐกิจมณฑลจี๋หลิน*. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2558 จาก http://www.thaiembbeij.org/thaibizchina/th/china-info/country/jilin/city.php

ตะวันออกของนครฉางชุนมีเนื้อที่ทั้งหมด 27,120 ตารางกิโลเมตรเป็นเนื้อที่เขตเมือง 3,636 ตารางกิโลเมตร ทิศตะวันออกติดกับเขตปกครองตนเองชนชาติเกาหลีทิศตะวันตกติดกับนครฉางชุนและเมืองซื่อผิงทิศเหนือติดกับมณฑลเฮยหลงเจียงและทิศใต้ติดเมืองหุนเจียงเมืองจี๋หลินมีจำนวนประชากรประมาณ 4 ล้านคนสามารถแบ่งเขตพื้นที่ตามลักษณะภูมิประเทศได้เป็น 4 เขตคือเขตพื้นที่ภูเขาจงชานซึ่งเป็นเขตป่าไม้ที่สำคัญของเมืองจี๋หลินเขตทิวเขาตีชานเป็นเขตที่ได้รับการพัฒนาเป็นเขตแรกๆทำให้พื้นที่ป่าในเขตลดน้อยลงเขตหุบเขาเสียกู่เป็นเขตสถานีผลิตไฟฟ้าพลังน้ำเฟิงหม่านมีทัศนียภาพสวยงามเป็นเขตสำคัญในการผลิตพลังงานเขตประมงเขตท่องเที่ยวและเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเขตพื้นที่ราบเหอกู่เป็นเขตที่มีแม่น้ำซงฮัวไหลผ่านและแตกแยกออกเป็นหลายสายทำให้ดินมีแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์จึงเป็นเขตเพาะปลูกที่สำคัญที่สุดของเมือง

เขตพัฒนาเศรษฐกิจ

1.เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฉางชุน (Changchun Economic & Technological Development Zone) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของนครฉางชุนห่างจากสถานีส่งสินค้าทางรถไฟเพียง 2 กิโลเมตรห่างจากท่าเรือต้าเหลียนประมาณ 6 ชั่วโมง (ทางรถยนต์) และมีทางด่วนฉางชุน-ต้าเหลียนฮาร์บิน-ต้าเหลียนและฉางชุน-จี๋หลินผ่านเขตพัฒนานี้ด้วยมีพื้นที่ประมาณ 112 ตารางกิโลเมตรถึงปลายปี 2552 มีธุรกิจเข้ามาลงทุนรวม 5,808 รายเป็นวิสาหกิจต่างชาติ 581 รายโดยมีบริษัทข้ามชาติ 84 บริษัทจาก 29 ประเทศมาลงทุนในเขตนี้นอกจากนี้ยังมี 500 บริษัทยอดเยี่ยมของโลกจำนวน 29 รายมาลงทุนในเขตนี้ด้วย[3]

ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฉางชุนได้มีการแบ่งนิคมอุตสาหกรรมพิเศษได้แก่

นิคมอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพ (Biochemical Industrial Park): มีเครือDacheng Group บริษัท DSM เครือ HK Migao Group และผู้ประกอบการบริษัทอื่นๆกว่า 40 บริษัทเป็นฐานทดลองอุตสาหกรรมแบบใหม่ของเคมีชีวภาพและเป็นนิคมอุตสาหกรรมพิเศษในมณฑล[4]

Secial purpose Vehicle Industrial Park**:** เป็นนิคมอุตสาหกรรมยานยนต์พิเศษแห่งแรกในประเทศจีนมีผู้ประกอบการดังนี้บริษัท GM บริษัทSany Heavy Industry บริษัทLiugongบริษัท Komatsu Engineering Machinery บริษัท Ireland automotive close parts และผู้ประกอบการด้านยานยนต์และชิ้นส่วนอื่นๆ[5]

---

[3]เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฉางชุน. *การพัฒนาด้านเศรษฐกิจของเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีฉางชุน.* สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/index.html

[4]Biochemical.*Changchun Economic & Technological Development Zone*.สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/Biochemical.html

[5]Special purpose vehicle.*Changchun Economic & Technological Development Zone*.สืบค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2557 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/Special%20purpose%20vehicle.html

เขตโลจิสติกสินค้าทัณฑ์บน (Bonded logistics Park): เขตโลจิสติกส์อยู่ใกล้สถานีรถไฟทางด่วนและห่างจากสนามบินนานาชาติ Changchun Longjiaเพียง 10 กิโลเมตร[6]

Equipment Manufacturing Park: ภายในเขตมีผู้ประกอบการดังนี้ได้แก่บริษัท Sanding Transformer Manufacturing บริษัท KSM Casting บริษัท Power Equipment Manufacturing และอีก 13 บริษัทนิคมอุตสาหกรรมนี้เน้นการสร้างเครื่องมือในการผลิตน้ำมันไบโอ -เคมี (oil bio-chemical) เครื่องมือในการประหยัดพลังงานเครื่องจักรในการผลิตอาการและบรรจุภัณฑ์ชิ้นส่วนทั่วไปและ smart power network project อีกทั้งการผลิตเครื่องมือโดยใช้เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดคาร์บอนต่ำ (low-carbon technology)[7]

Newly emerging industrial Park: มีพื้นที่ 5.77 ตารางกิโลเมตรเน้นอุตสาหกรรมวัสดุใหม่พลังงานใหม่อุตสาหกรรมข้อมูลข่าวสาร (information industry) ยาแบบใหม่ (new medicine) การรักษาสิ่งแวดล้อมและบริษัทชั้นนำเพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมของอุตสาหกรรมวัสดุใหม่พลังงานใหม่ฐานผลิตเครื่องมือศูนย์การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่[8]

นิคมอุตสาหกรรมยานยนต์ (Auto Parts Industrial Parks): ในนิคมนี้มีบริษัทชั้นนำได้แก่บริษัท FAW Bus บริษัทFAW GM บริษัทFAW Car และบริษัทผลิตรถยนต์อื่นๆและบริษัท Fawer Automotive Parts บริษัทFAW Toyota Engine บริษัทContinental Vehicle Electronics บริษัทRich Dimension-Johnson Controls Automotive interiors เหล่านี้เป็นบริษัทเกี่ยวกับยานยนต์และชิ้นส่วนชั้นนำมีมากถึง 68 บริษัททางนิคมเน้นเกี่ยวกับยานยนต์อิเล็กทรอนิกส์การตกแต่งภายในรถยนต์เครื่องยนต์ตั ววถังและกุญแจรวมไปถึงการเพิ่มความสามารถในการพัฒนาและวิจัยเพื่อกลายเป็นฐานการผลิตและส่งออกหลักของด้านยานยนต์ในประเทศจีน[9]

Fast Moving Consumer Goods: ในเขตนี้มีผู้ประกอบการหลักดังนี้บริษัท Coca-Cola บริษัท Pepsi-Cola บริษัท Untied Group บริษัท Ammon food บริษัทlaochang food และผู้ประกอบการที่เป็นที่รู้จักในมณฑลผลิตภัณฑ์เหล่านี้มีสัดส่วนทางการตลาดที่สูง[10]

---

[6]Bonded logistics.*Changchun Economic & Technological Development Zone*.สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/Bonded%20logistics.html

[7]Equipment manufacturing.*Changchun Economic & Technological Development Zone*.สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/Equipment%20manufacturing.html

[8]Emerging.*Changchun Economic & Technological Development Zone*.สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/Emerging.html

[9]Auto parts.*Changchun Economic & Technological Development Zone*.สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/Auto%20parts.html

[10]Fast moving consumer goods. *Changchun Economic & Technological Development Zone*.สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/Fast%20moving%20consumer%20goods.html

Optoelectronic information Industrial Park: เพื่อสร้างห่วงโซ่อุตสาหกรรมออปโตอิเล็กทรอนิกส์ (optoelectronic information industry) ที่สมบูรณ์เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรม auto optical information หลอดไฟ LED และผลิตภัณฑ์ OLED (organic 8electroluminescent laser display technology)[11]

2. เขตพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชั้นสูงฉางชุน (Changchun National High-Technology Industry Development Area) ตั้งขึ้นเมื่อปี 2534 เป็นเขตพัฒนาระดับประเทศตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของนครฉางชุนมีเนื้อที่ 210 ตารางกิโลเมตรอุตสาหกรรมหลักในเขตนี้ได้แก่อุตสาหกรรมชีววิทยาและเวชภัณฑ์อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศอุตสาหกรรมเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่อุตสาหกรรม Photonics Technology และอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์สมัยใหม่ตัวอย่างบริษัทที่ลงทุนในเขตนี้อาทิ Yitian group, Longfor group และLotteเป็นต้น[12]

3. เขตพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวฉางชุนจิงเยี่ย (Changchun Jingyue Tourist & Economic Development Zone) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของนครฉางชุนครอบคุลมเนื้อที่ 478 ตารางกิโลเมตรอุตสาหกรรมหลักในเขตคืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในเขตมีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายมีทิวทัศน์สวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยวเป้าหมายคือการพัฒนาให้กลายเป็นเขตท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและให้มีมาตรฐานระดับประเทศโดยไม่เพียงแต่เน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เท่านั้นแต่ยังรวมถึงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์

4. เขตพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ฉางชุน (Changchun Automotive Industries Development Area) เขตพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ฉางชุนตั้งขึ้นเมื่อเดือนกันยายน 2548 ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของนครฉางชุนมีพื้นที่ทั้งหมด 118.59 ตารางกิโลเมตรวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งคือพัฒนาให้นครฉางชุนเป็นเมืองแห่งการผลิตรถยนต์นานาชาติในปี2548ภายในเขตมี GDP รวม 6,150 ล้านหยวน

5. เขตพัฒนาอุตสาหกรรมชั้นสูงจี๋หลิน (Jilin National Hi –tech Industrial Development Zone) ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2535 มีเนื้อที่ทั้งหมด 11.18 ตารางกิโลเมตรถึงสิ้นปี 2551มีวิสาหกิจเข้ามาลงทุนภายในเขตรวม 3,120 รายในจำนวนนี้เป็นวิสาหกิจด้านเทคโนโลยีชั้นสูง 353 รายอุตสาหกรรมที่สำคัญอาทิอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรมยาเป็นต้นและในปี 2551 วิสาหกิจภายในเขตพัฒนาฯสามารถสร้างมูลค่าการผลิตได้รวมกว่า 24,500 ล้านหยวน

---

[11]Optoelectronic information.*Changchun Economic & Technological Development Zone*.สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558 จาก http://www.cetdz.gov.cn/eng/Optoelectronic%20information.html

[12]เขตพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชั้นสูงฉางชุน. *เกี่ยวกับเขตพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชั้นสูงฉางชุน*. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2555 จากhttp://www.chida.gov.cn/

6. เขตพัฒนาเศรษฐกิจฉวนอิ๋ง (Chuanying Economic Development Zone) เป็นเขตพัฒนาระดับมณฑลก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2545 ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเมืองจี๋หลินเป็นเขตพัฒนาที่อยู่ใกล้กับตัวเมืองจี๋หลินมากที่สุดห่างจากสถานีรถไฟเพียง 2.50 กิโลเมตรมีเนื้อที่ทั้งหมด 7.51 ตารางกิโลเมตรอุตสาหกรรมที่สำคัญภายในเขตคืออุตสาหกรรมรถยนต์อุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมการขนส่ง

7.เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีซื่อผิงฮงจุ่ย :เป็นเขตการเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระดับประเทศทั้งนี้เพื่อฟื้นฟูฐานอุตสาหกรรมเก่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ตามแผน 20 ตร.กม. และมีพื้นที่ส่วนขยาย 30 ตร.กม. ปัจจุบันเขตพัฒนาฯแห่งนี้เน้นให้ความสำคัญอุตสาหกรรมอาหารและสินค้าเกษตรแปรรูปอุตสาหกรรมผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนและเครื่องมือและอุปกรณ์ชั้นสูง (Heat exchangers and advanced equipment manufacturing industry) อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและโลหะแบบใหม่อุตสาหกรรมการผลิตยาทางเคมีและชีวภาพ (Chemical and bio-pharmaceutical industry) อุตสาหกรรมอนิเมชั่นและอุตสาหกรรมบริการสมัยใหม่ (Animation and modern service industry) [13]

2. ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

<u>2.1 ดัชนีทางเศรษฐกิจมหภาคที่สาคัญ</u>

ในปี 2556 มณฑลจี๋หลินมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 1,298.15 พันล้านหยวนเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 8.73 เช่นเดียวกับมีรายได้ต่อหัวของประชากรซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.70 ที่ 47,129 หยวน ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ดัชนีทางเศรษฐกิจมหภาคที่สำคัญของมณฑลจี๋หลิน

ดัชนีทางเศรษฐกิจ	2552	2553	2554	2555	2556	การเปลี่ยนแปลงเทียบกับปี 2555 (%)
	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในมณฑล (พันล้านหยวน)	727.9	866.8	1,056.90	1,193.92	1,298.15	8.73

[13] hzeda.gov.cn. 红开概况. สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2558 จาก http://www.hzeda.gov.cn/About.asp?id=1

ดัชนีทางเศรษฐกิจ	2552	2553	2554	2555	2556	การเปลี่ยนแปลงเทียบกับปี 2555 (%)
	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	มูลค่า	
Per Capita GRP (หยวน)	26,595.00	31,599.00	38,460.00	43,415.00	47,192.00	8.70
มูลค่าเพิ่มจากผลผลิต						
- อุตสาหกรรมภาคการเกษตร (พันล้านหยวน)	98.1	105	127.7	141.21	146.67	3.87
- อุตสาหกรรมภาคการผลิต (พันล้านหยวน)	354.2	450.6	561.1	637.68	685.61	7.52
- อุตสาหกรรมการผลิต	305.5	392.9	491.8	558.25	605.93	8.54
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	48.7	57.7	69.4	79.43	82.49	3.85
- อุตสาหกรรมภาคบริการ (พันล้านหยวน)	275.6	311.1	368	415.04	465.86	12.24
มูลค่าเพิ่มของผลผลิตอุตสาหกรรม (พันล้านหยวน)	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
การลงทุนในสินทรัพย์ถาวร (พันล้านหยวน)	726	962.2	744.2	951.16	997.93	4.92
การค้าปลีก (พันล้านหยวน)	295.7	350.5	412	477.29	542.64	13.69
เงินเฟ้อ (ดัชนีราคาผู้บริโภค %)	0.1	3.70	5.20	2.5	2.9	16.00
มูลค่าการส่งออก (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	3.1	4.5	5	5.98	6.76	13.04
มูลค่าการนำเข้า (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	8.6	12.4	17.05	18.59	19.1	2.74
การลงทุนจากต่างประเทศ						
- มูลค่าของสัญญา (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	1.1	1.4	1.25	1.39	0.73	-47.48
- มูลค่าการลงทุนจริง (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	1.1	4.2	4.95	5.82	6.76	16.15

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

ในปี 2556มณฑลจี๋หลินมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 1,298.15พันล้านหยวนซึ่งมาจากภาคการเกษตรร้อยละ11.30ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ52.81และอุตสาหกรรมด้านการบริการร้อยละ35.89 ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของมณฑลจี๋หลินปี 2556

รายการ	มูลค่า (พันล้านหยวน)	สัดส่วน ต่อมูลค่ารวม (%)
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของมณฑล	1298.15	**100.00**
ภาคการเกษตร	**146.67**	**11.30**
ภาคอุตสาหกรรม	**685.61**	**52.81**
- อุตสาหกรรมการผลิต	605.93	46.68
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	82.49	6.35
ภาคบริการ	**465.86**	**35.89**
- ธุรกิจคมนาคมขนส่งจัดเก็บสินค้าและไปรษณีย์	49.85	3.84
- ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก	107.28	8.26
- ธุรกิจด้านที่พักอาศัยและจัดเลี้ยง	26.89	2.07
- ธุรกิจการเงิน	28.74	2.21
- ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	27.41	2.11
- อื่นๆ	225.69	17.39

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

มูลค่าหลักของภาคอุตสาหกรรมคืออุตสาหกรรมการผลิตซึ่งมีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 88.40 ของมูลค่าในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดส่วนอุตสาหกรรมก่อสร้างมีมูลค่าร้อยละ 12 ของมูลค่าในภาคอุตสาหกรรม สำหรับภาคบริการมูลค่าหลักมาจากธุรกิจค้าส่งและค้าปลีกธุรกิจคมนาคมขนส่งจัดเก็บสินค้าและไปรษณีย์และธุรกิจการเงินตามลำดับโดยเมืองที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดคือฉางชุน (Changchun) จี๋หลิน (Jilin) ซงหยวน (Songyuan) ซือพิง(Siping) และถงหว้า(Tonghua) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 มูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภายในเมือง 5 อันดับสูงสุดของมณฑลจี๋หลินปี 2556

เมือง	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในเมือง (พันล้านหยวน)	อุตสาหกรรมภาคการเกษตร (พันล้านหยวน)	อุตสาหกรรมภาคการผลิต (พันล้านหยวน)	อุตสาหกรรมภาคบริการ (พันล้านหยวน)	Per Capita GRP (หยวน)
Changchun	500.32	33.20	265.87	201.25	66,286.00
Jilin	261.74	25.24	127.99	108.51	60,877.00
Songyuan	165.05	26.50	78.42	60.12	57,639.00
Siping	121.03	29.37	56.27	35.39	36,292.00
Tonghua	100.35	9.42	54.38	36.54	44,909.00

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

2.2 ภาคการเกษตร

ในปี 2554 มณฑลจี๋หลินมีพื้นที่สำหรับการเกษตรทั้งสิ้นราว 52,000 ตารางกิโลเมตร ผลิตผลของมณฑลส่วนใหญ่เป็นพืชผลเขตร้อน เช่น ธัญพืช ซีเรียล ข้าวโพดและข้าว โดยมีพื้นที่เพาะปลูกธัญพืชกว่า 40,000 ตารางกิโลเมตร ผลไม้ที่สำคัญ ได้แก่ แอปเปิ้ล ลูกแพร์ และองุ่น โดยมณฑลจี๋หลินมีมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรทั้งสิ้น 267.06 พันล้านหยวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.74 จากปี 2555 โดยเป็นมูลค่าจากการเพาะปลูกมากที่สุด 126.17พันล้านหยวน ตามมาด้วยการเลี้ยงสัตว์ 119.85 พันล้านหยวนและการทำป่าไม้ 9.8 พันล้านหยวนตามลำดับดังตารางที่ 1.4 และตารางที่ 1.5

ตารางที่ 1.4 มูลค่าสินค้าเกษตรที่สำคัญของมณฑลจี๋หลินปี 2556

รายการ	มูลค่าปี 2552 (พันล้านหยวน)	มูลค่าปี 2553 (พันล้านหยวน)	มูลค่าปี 2554 (พันล้านหยวน)	มูลค่าปี 2555 (พันล้านหยวน)	มูลค่าปี 2556 (พันล้านหยวน)	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าผลผลิตทางการเกษตร	173.4	185	227.5	250.2	267.06	6.74
การเลี้ยงสัตว์	82.5	83.1	107.4	113	119.85	6.06
การเพาะปลูก	77.7	86.7	102	116.7	126.17	8.11
การป่าไม้	5.9	6.8	8.2	9.8	9.8	0.00
การประมง	2.3	2.5	3.1	3.41	3.67	7.62
การให้บริการ	4.9	5.8	6.7	7.3	7.57	3.70

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

ตารางที่ 1.5 ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของมณฑลจี๋หลินปี 2556

รายการ	ปริมาณปี 2552 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2553 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2554 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2555 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2556 (หมื่นตัน)	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
เมล็ดพืช	2,460.00	2,842.50	3,171.00	3,343.00	3,551.02	6.22
ซีเรียล	2,348.00	2,654.10	3,015.20	3,221.73	3,443.80	6.89
ข้าว	505	568.5	623.5	532.03	563.27	5.87
ข้าวสาลี	1	1.2	1.3	N/A	N/A	N/A
ข้าวโพด	1,810.00	2,004.00	2,339.00	2,578.78	2,775.74	7.64
เมล็ดถั่ว	85	112.9	101.3	52.57	58.78	11.81
พืชจำพวกมัน (Tubers)	27	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
คอตตอน	0.2	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

รายการ	ปริมาณปี 2552 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2553 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2554 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2555 (หมื่นตัน)	ปริมาณปี 2556 (หมื่นตัน)	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
เมล็ดผักน้ำมัน	50.4	N/A	69.56	80.72	84.01	4.08
ถั่วลิสง	30.5	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
งา	0.8	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
เส้นใย	0.1	N/A	0.02	0.01	N/A	N/A
บีทรูท	6.6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
ใบยาสูบ	6.6	7.2	7.2	8.1	6.06	-25.19
ใบยาสูบบ่ม (Flue-cured Tobacco)	3.5	3.1	3	3.24	3.01	-7.10
รังไหม	0.4	0.02	0.02	0.34	0.27	-20.59
ผลไม้	64.1	65	60.6	59.75	61.24	2.49
แอปเปิ้ล	14.6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
ลูกแพร์	14.2	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
องุ่น	14.5	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

2.3 ภาคอุตสาหกรรม

ในปี 2554 มณฑลจี๋หลินมีมูลค่าผลผลิตด้านอุตสาหกรรม (Gross Industrial Output Value) ทั้งสิ้น 561,100 ล้านหยวน โดยผลิตภัณฑ์ด้านอุตสาหกรรมที่สำคัญของมณฑลจี๋หลินได้แก่อุตสาหกรรมการผลิตถ่านหินแร่เหล็กแร่หินโค้กน้ำมันดิบซีเมนต์แกรนิตเหล็กเครื่องยนต์เป็นต้น ทั้งนี้ค่าสัดส่วนของประเภทอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายมณฑล (Gross Regional Product (GRR)) เป็นดังตารางที่ 1.6

ตารางที่ 1.6 สัดส่วนของประเภทอุตสาหกรรมของมณฑลจี๋หลินต่อ GRP (%)

ประเภท	2550	2551	2552	2554	2555	2556
อุตสาหกรรมภาคการเกษตร	1.2	14.3	13.5	12.10	11.8	11.30
อุตสาหกรรมภาคการผลิต	58.3	47.7	48.7	53.10	53.4	52.81
- อุตสาหกรรมการผลิต	53.5	41.8	42	46.50	46.8	46.68
- อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	4.8	5.9	6.7	6.60	6.7	6.35
อุตสาหกรรมภาคบริการ	40.5	38	37.8	34.80	34.8	35.89

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

อุตสาหกรรมรถยนต์เป็นอุตสาหกรรมหลักอันดับหนึ่งของมณฑลจี๋หลินมาโดยตลอด ทั้งนี้ในปี 2552 มียอดผลิตรถยนต์จำนวนรวม 1.24 ล้านคันโดยในปี 2554 มณฑลจี๋หลินได้ตั้งเป้าหมายที่จะผลิตรถยนต์ให้ได้ถึง 2 ล้านคันและผลิตรถยนต์พลังงานทางเลือกไม่ต่ำกว่า 1 แสนคันภายในปี 2558 โดยจะพัฒนาให้มณฑลจี๋หลินเป็นฐานอุตสาหกรรมรถยนต์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกปัจจุบันนอกจากทางการมณฑลจี๋หลินจะให้การสนับสนุนการลงทุนของกลุ่มบริษัทรถยนต์ FAW Group กลุ่มบริษัทรถยนต์ยักษ์ใหญ่ของจีนซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในมณฑลจี๋หลินแล้วยังกระตือรือร้นในการดึงดูดวิสาหกิจผู้ผลิตรถยนต์รายอื่นให้เข้ามาลงทุนเพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบันมณฑลจี๋หลินดำเนินการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมภายในมณฑลโดยจะเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ 10 ประเภทคืออุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วนอุตสาหกรรมรถยนต์ใช้งานเฉพาะด้านอุตสาหกรรมปิโตรเคมีตามรูปแบบ Cyclic Economy (รูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืนโดยการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่รวมถึงการปลดปล่อยมลพิษให้น้อยที่สุด) อุตสาหกรรมแปรรูปข้าวโพดในเชิงลึกอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์การคมนาคมทางรถไฟ อุตสาหกรรมเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตรอุตสาหกรรมยาชีวภาพอุตสาหกรรม Optical-Electronic Industry อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เหล็กคุณภาพสูงและอุตสาหกรรมการผลิตคาร์บอนไฟเบอร์ (Carbon Fiber) และวัสดุในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชั้นสูง

2.4 ภาคบริการ

2.4.1 ธุรกิจการท่องเที่ยว

มณฑลจี๋หลินมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอาทิเช่น The biggest crater Lake of China, the Sky Pond of the Changbai Mountain ซึ่งเป็น 1 ใน 4 ของสิ่งมหัศจรรย์ทางธรรมชาติของจีนรวมถึง the "east pyramid", the General Grave ในเมือง Ji'anGaogouliเป็นต้นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่นิยมเข้ามาท่องเที่ยวในมณฑลจี๋หลิน เช่น นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้ รัสเซีย ญี่ปุ่น เยอรมัน ฮ่องกง มาเก๊าและไต้หวัน

ในปี 2556 มณฑลจี๋หลินมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 570.53 ล้านเหรียญสหรัฐฯจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 127.36 หมื่นคนเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 7.69 ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 110.45 หมื่นคนและเป็นนักท่องเที่ยวชาวฮ่องกงมาเก๊าและไต้หวัน 16.9 หมื่นคน ดังรูปที่ 1.4 และตารางที่ 1.7

รูปที่ 1.4 รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติของมณฑลจี๋หลินในแต่ละปี

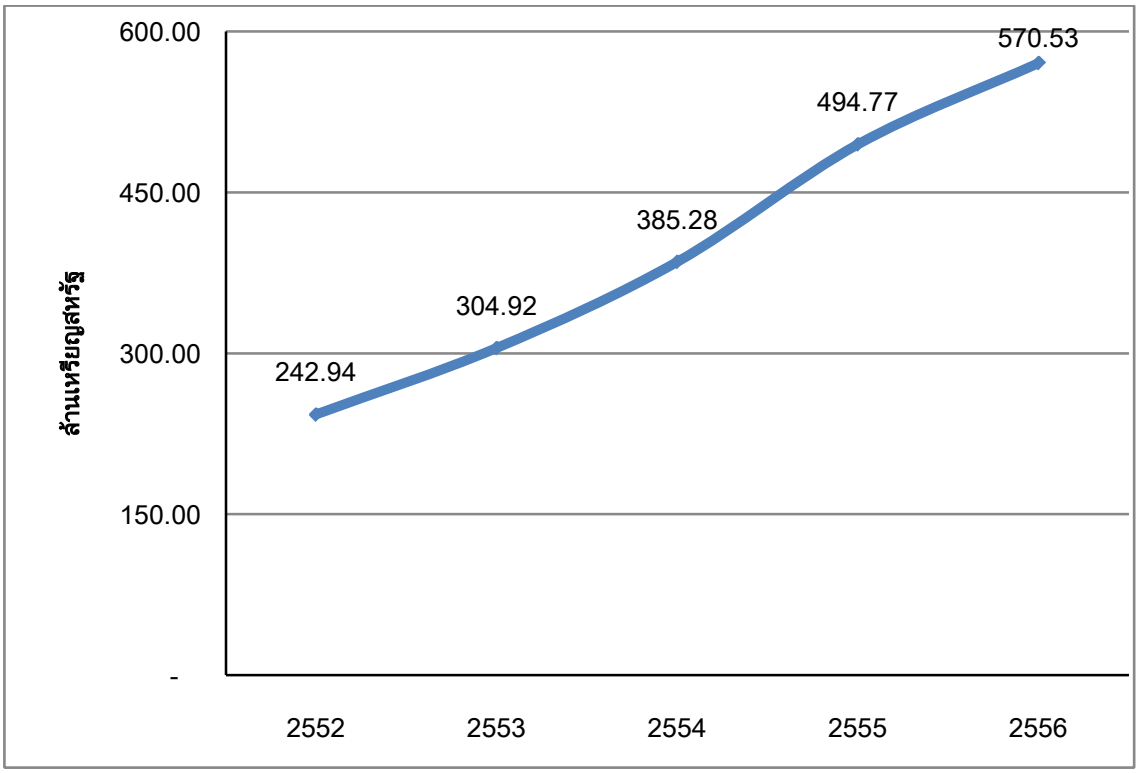

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

ตารางที่ 1.7 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในแต่ละปี

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
จำนวนนักท่องเที่ยว (หมื่นคน)	68.1	82	99.3	118.27	127.36	7.69
ชาวต่างชาติ	58.29	72.2	85.5	100.9	110.45	9.46
ญี่ปุ่น	7.02	7.4	7.5	5.5	5.29	-3.82
เกาหลีใต้	24.8	31.5	37.8	44.3	52.49	18.49
ฟิลิปปินส์	0.09	0.09	0.09	0.14	0.51	264.29
สิงคโปร์	0.7	0.8	1	1	2	100.00
อังกฤษ	0.04	0.14	0.15	0.33	0.69	109.09
เยอรมัน	1.6	1.8	2.1	3.4	5.26	54.71
รัสเซีย	20	26	31.7	32	34.19	6.84
แคนาดา	0.15	0.15	0.16	0.72	0.59	-18.06
สหรัฐอเมริกา	0.58	0.66	0.74	2.34	1.92	-17.95
ฮ่องกงมาเก๊าไต้หวัน	9.77	9.85	13.83	17.37	16.9	-2.71

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

2.4.2 ธุรกิจประกันภัย

ในปี 2556 ธุรกิจประกันภัยในมณฑลจี๋หลินมีรายได้จากเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 26,644 ล้านหยวน โดยเป็นรายได้จากเบี้ยประกันทรัพย์สิน 9,109 ล้านหยวน และเป็นรายได้จากเบี้ยประกันชีวิต 17,535 ล้านหยวน สำหรับค่าสินไหมที่บริษัทประกันภัยต้องชดใช้มีมูลค่ารวม 10,060 ล้านหยวน โดยเป็นค่าสินไหมสำหรับประกันภัยประเภททรัพย์สิน 5,041 ล้านหยวน และเป็นค่าสินไหมสำหรับประกันภัยประเภทชีวิต 5,019 ล้านหยวน ดังตารางที่ 1.8

ตารางที่ 1.8 รายได้จากเบี้ยประกันและค่าสินไหมที่บริษัทประกันภัยต้องชดใช้ในปี 2556

รายการ	ประกันทรัพย์สิน (ล้านหยวน)	ประกันชีวิต (ล้านหยวน)	รวม (ล้านหยวน)
รายได้จากเบี้ยประกัน	9,109.00	17,535.00	26,644.00
ค่าสินไหมที่ชดใช้	5,041.00	5,019.00	10,060.00

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

2.5 การลงทุนจากต่างประเทศ

จากข้อมูลการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติของมณฑลจี๋หลินพบว่าในปี 2554 มีโครงการที่เป็นการลงทุนจากต่างประเทศทั้งหมด 138 โครงการลดลงจากปี 2553 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 200 โครงการ ทั้งนี้ในปี 2556 มูลค่าของการทำสัญญานั้นอยู่ที่ 0.73 พันล้านเหรียญสหรัฐฯลดลงจากปี 2555 ที่มีมูลค่า 1.39 พันล้านเหรียญสหรัฐฯอย่างไรก็ตามยังคงมีการลงทุนจริงเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 16.15 ดังตารางที่ 1.9

ตารางที่ 1.9 การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติของมณฑลจี๋หลิน

รายการ	2552	2553	2554	2555	2556	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
มูลค่าของสัญญา (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	1.05	1.41	1.26	1.39	0.73	-47.48
มูลค่าการลงทุนจริง (พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)	1.14	4.16	4.95	5.82	6.76	16.15

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

การลงทุนจากต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นการลงทุนที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการผลิตอุตสาหกรรมการเกษตรอุตสาหกรรมอาหารและการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ประเทศผู้เข้ามาลงทุนที่สำคัญคือประเทศเยอรมนีซึ่งเป็นประเทศที่มีการเข้ามาลงทุนในจี๋หลินมากที่สุดรองลงมาคือฮ่องกงเกาหลีใต้ญี่ปุ่นตามลำดับ ซึ่งในอนาคตคาดการณ์ว่าการลงทุนจากต่างประเทศของมณฑลจี๋หลินจะเน้นการส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์อุตสาหกรรมยาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปอุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้ารวมถึงการลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

นครฉางชุนและนครจี๋หลินซิตี้ถือเป็น 2 เมืองสำคัญที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศโดยธุรกิจต่างชาติที่เข้ามาลงทุนและที่เป็นที่รู้จักเป็นอย่างดีคือ Pepsi-Cola, Ford และ Chrysler จากสหรัฐอเมริกา Pilkington จากอังกฤษ Siemens และ Volkswagen, AG จากเยอรมนีและNissonจากญี่ปุ่น

ปัจจุบันมีประเทศฝรั่งเศสเยอรมันเนเธอร์แลนด์อิตาลีและอื่นๆทั้งหมด 16 ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปเข้ามาลงทุนที่มณฑลจี๋หลินมียอดการลงทุนประมาณ 2,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในหลายปีที่ผ่านมารัฐบาลจี๋หลินมีการปรับปรุงนโยบายการดึงดูดการลงทุนอย่างต่อเนื่องทั้งนี้มณฑลจี๋หลินได้ขยายความร่วมมือกับสหภาพยุโรปพร้อมกับกระชับความร่วมมือกับประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนด้วย

ในปี 2554มณฑลจี๋หลินดำเนินการผลักดันโครงการความร่วมมือ 50 รายการในด้านรถยนต์คมนาคมโฟโตอิเล็กตรอนและอื่นๆซึ่งเป็นโครงการร่วมมือเฉพาะด้านกับบริษัทต่างๆของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป

<u>2.6 การค้าระหว่างประเทศ</u>

ในปี 2556 มูลค่าการนำเข้า-ส่งออกของมณฑลจี๋หลินเท่ากับ 25.85 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ร้อยละ 5.20 โดยมูลค่าการส่งออกเท่ากับ 6,760 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.04 มูลค่าการนำเข้าเท่ากับ 19,100 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.74

รูปที่ 1.5 มูลค่าการนำเข้า–ส่งออกของมณฑลจี๋หลินในแต่ละปี

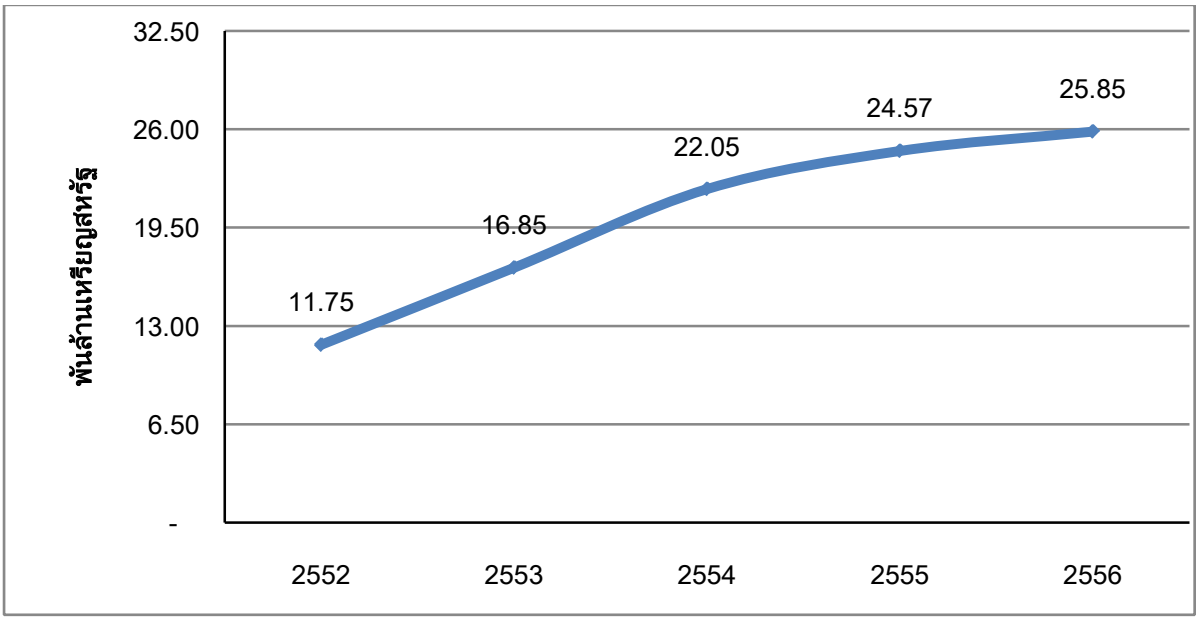

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

ตารางที่ 1.10 ประเทศส่งออกสินค้าที่สำคัญของมณฑลจี๋หลิน

ประเทศ	2552 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2553 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2554 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2555 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2556 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)
รัสเซีย	382.8	N/A	639.8	678.2	607.34
ญี่ปุ่น	367.9	N/A	587.4	733.6	699.57
เกาหลีใต้	373.8	N/A	473.3	372.9	357.35
สหรัฐอเมริกา	266.4	N/A	340.3	367.7	567.62
เยอรมัน	118.5	N/A	177.6	178.7	214.46

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

สินค้าส่งออกที่สำคัญของมณฑลจี๋หลินได้แก่วัตถุดิบสิ่งทอเสื้อผ้ายานพาหนะไม้อัดธัญพืชอะไหล่รถยนต์ยางรถยนต์ผลไม้แห้งโดยมีมูลค่าส่งออกรวมในปี 2556 เท่ากับ 6,632.60 ล้านเหรียญสหรัฐฯโดยมีประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศส่งออกหลักมีมูลค่าส่งออกในปี 2556 คือ 699.57 ล้านเหรียญสหรัฐฯรองลงมาได้แก่รัสเซีย 607.34 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สหรัฐอเมริกามีมูลค่าส่งออก 567.62 ล้านเหรียญสหรัฐฯและ เกาหลีใต้ 357.35 ล้านเหรียญสหรัฐฯเยอรมัน 214.46 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ส่วนสินค้านำเข้าหลักของมณฑลจี๋หลินได้แก่อุปกรณ์ประกอบรถยนต์อะไหล่รถยนต์อะไหล่เครื่องยนต์แร่ธัญพืชอุปกรณ์วงจรเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กอุปกรณ์โทรคมนาคมโดยมีมูลค่านำเข้ารวมในปี 2556 เท่ากับ 30,783.50 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สินค้าส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศเยอรมัน ญี่ปุ่น และฮังการี บราซิล สหรัฐอเมริกาโดยมีมูลค่าการนำเข้าจากเยอรมันเท่ากับ 8,751.40 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ญี่ปุ่นเท่ากับ 2,302.88 ล้านเหรียญสหรัฐฯและฮังการี 892.03 ล้านเหรียญสหรัฐฯ บราซิล 615.15 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สหรัฐอเมริกา 479.44 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ตารางที่ 1.11 ประเทศนำเข้าสินค้าที่สำคัญของมณฑลจี๋หลิน

ประเทศ	2552 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2553 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2554 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2555 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2556 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)
เยอรมัน	3,190.00	N/A	7,371.70	9,048.20	8,751.40
ญี่ปุ่น	2,022.00	N/A	2,538.70	2,084.60	2,302.88
ฮังการี	608.9	N/A	959	932.9	892.03

ประเทศ	2552 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2553 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2554 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2555 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	2556 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)
สหรัฐอเมริกา	501	N/A	437.8	671.5	479.44
บราซิล	230.2	N/A	429.1	367.7	615.15

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

2.7 ตลาดผู้บริโภค

ประชากรเขตเมืองในมณฑลจี๋หลินปี 2554 มีรายได้สุทธิส่วนบุคคลเป็น 17,796.60 หยวนต่อปี เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.50 จากปี 2553 ในขณะที่ค่าครองชีพต่อหัวของประชากรเขตเมืองในปี 2554 อยู่ที่ 13,010.60 หยวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.40 จากปี 2553 ซึ่งอยู่ที่ 11,679.00 หยวนโดยมีการใช้จ่ายในสินค้าประเภทอาหารมากที่สุด 4,252.90 หยวนตามมาด้วยค่าใช้จ่ายทางด้านการขนส่งและการสื่อสาร 1,769.50 หยวน เครื่องนุ่งห่ม 1,541.40 หยวนการศึกษาและวัฒนธรรม 1,468.30 หยวนตามลำดับ

รูปที่ 1.6 สัดส่วนการใช้จ่ายของประชากรตามแต่ละประเภทในปี 2556

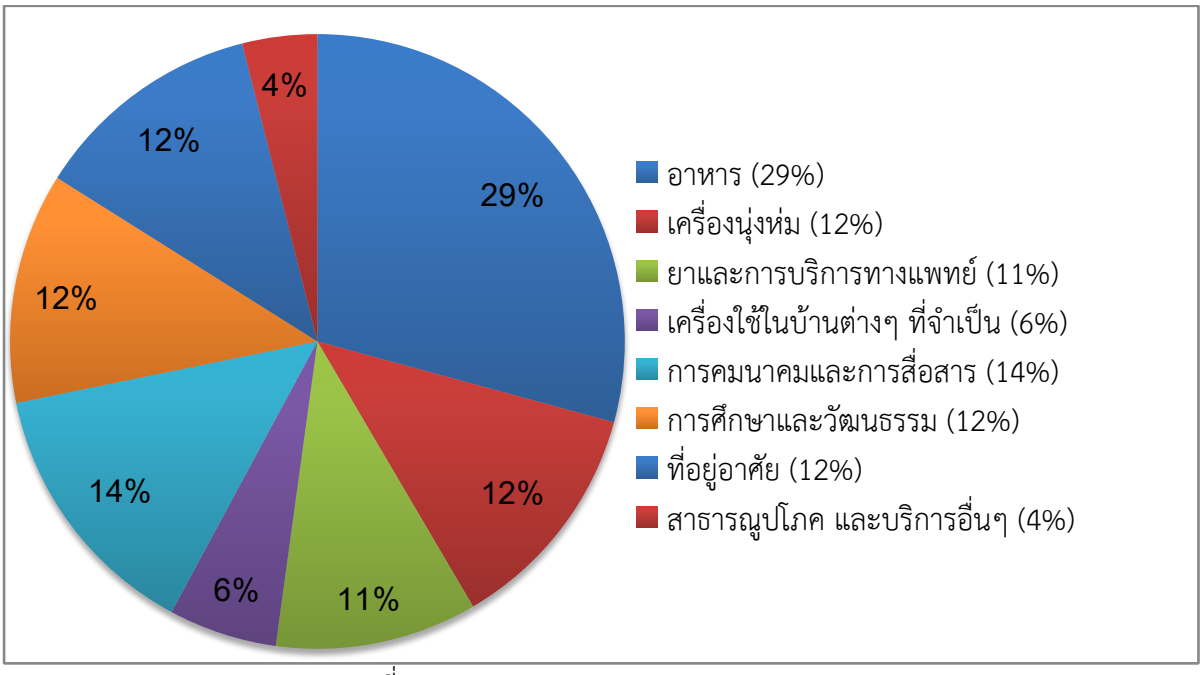

ที่มา: Jilin Statistical Yearbook 2014

ในขณะที่ทางด้านประชากรเขตชนบทในมณฑลจี๋หลินนั้น มีค่าครองชีพต่อหัวของประชากรอยู่ที่ 5,305.80 หยวนโดยมีการใช้จ่ายในสินค้าประเภทอาหารมากที่สุดเช่นกันที่ 1,872.10 หยวนตามมาด้วยค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย 951.90 หยวนและค่าใช้จ่ายทางด้านยาและบริการทางการแพทย์ที่ 673.60 หยวน